

USNESENÍ

Okresní soud v Kladně rozhodl dne 19. února 2021 v trestní věci odsouzeného **P. H.**, narozeného t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se odsouzený **P. H.**, narozený, **podmíněně propouští** z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozhodnutím Okresního soudu v České Lípě, sp. zn. 17T 21/2015, ze dne 19. 5. 2016, Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 6T 93/2005, ze dne 14. 2. 2006 a Okresního soudu v Mělníku, sp. zn. 3T 230/2009, ze dne 28. 4. 2010.

Podle § 89 odst. 1 trestního zákoníku se odsouzenému stanoví **zkušební doba v trvání 7 (sedmi) let za současného vyslovení dohledu.**

Podle § 89 odst. 2 trestního zákoníku se odsouzenému stanoví **povinnost**, aby ve zkušební době podmíněného propuštění nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Odůvodnění:

Odsouzený podal soudu žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonává ve Věznici Vinařice na základě shora uvedeného rozhodnutí. Lhůta pro podání žádosti o podmíněné propuštění uplynula 27. 1. 2021, přičemž konec věznění připadá odsouzenému na den 4. 7. 2024.

Dle § 88 tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a a) odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, nebo b) odsouzený, jenž nebyl odsouzen za zvlášť závažný zločin, 1. kterým byla nebo měla být způsobena smrt, nejde-li o trestný čin zabití podle § 141 odst. 1, 2. kterým byla nebo měla být způsobena těžká újma na zdraví, 3. jehož znakem je spáchání na těhotné ženě nebo na dítěti, 4. který spáchal jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebo zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině (§ 361), 5. který spáchal v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f), nebo 6. který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté a třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odstavci 4, a který dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, vykonal alespoň třetinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Z nashromážděných podkladů je patrné, že časová podmínka byla u odsouzeného splněna, když potřebnou délku trestu již vykonal, a stejně tak uplynula doba vyžadovaná zákonem pro podání opakované žádosti. Podmínka výkonu potřebné části trestu byla tedy u odsouzeného splněna. V jeho rámci se odsouzený choval spořádaně, plnil si veškeré své povinnosti na nadprůměrné

úrovni, za což byl opakovaně kázeňsky odměňován a nastrádal 13 kázeňských odměn. Žádný kázeňský trest mu přitom uložen nebyl a od 12. 1. 2017 je zařazen do I. přístupné skupiny vnitřní diferenciaci. Nadprůměrných výsledků dosahuje odsouzený také v rámci svého pracovního zařazení, kdy byl nejprve zařazen na nestřežené pracoviště u společnosti Euromedia Group a. s. a od 13. 6. 2018 je zařazen na vnější nestřežené pracoviště společnosti OZ Stavby, kde rovněž dosahuje kladné hodnocení. Při zvážení těchto skutečností je soud přesvědčen, že zákonná podmínka prokázání polepšení během výkonu trestu byla u odsouzeného splněna.

Ač trestní minulost odsouzeného není v žádném případě neposkvrněná, nutno podotknout, že při veřejném zasedání projevil sebereflexi ohledně svého dřívějšího počínání, přičemž také dokázal pojmenovat příčinu, která jej do výkonu trestu přivedla. V tomto směru nutno kladně hodnotit skutečnost, že navázal spolupráci nejen s probační a mediační službou, jejíž stanovisko k jeho žádosti vyznívá kladně, ale také se spolkem Lighthouse, který navštěvoval i v době, kdy mu byl na několik dnů přerušen trest odnětí svobody, což lze jistě vnímat velmi pozitivně, neboť je zřejmé, že odsouzený má odhodlání ke změně dosavadního života. Podařilo se mu dosáhnout na insolventci, což je oproti předchozím žádostem o podmíněné propuštění rovněž znatelný a pozitivní posun, vzhledem k extrémním dluhům, které jej tíží. Z vyjádření odsouzeného je patrné, že si uvědomil zásadní problém, který jej do vězení opakovaně přivedl.

Smyslem podmíněného propuštění je umožnit opustit brány věznice osobám, které v průběhu výkonu trestu odnětí svobody dokázaly analyzovat své protiprávní jednání, sebekriticky se k němu postavit, vyvodit z něj poučení a svým aktivním a kladným přístupem v rámci výkonu trestu prokázat své polepšení. Možnost podmíněného propuštění má jednak motivovat odsouzeného k nápravě a poskytnout mu perspektivu v průběhu výkonu trestu, a jednak, je-li toto nařízeno, umožňuje, spolu s doprovodnou postpenitenciární péčí, pozitivně usměrňovat přechod odsouzeného na svobodu a příznivě ovlivnit dovršení jeho nápravy a resocializace v normálních společenských podmínkách. Na institut podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí tedy nelze nahlížet jako na ukončení procesu nápravy a resocializace odsouzeného, ale naopak na jeho pokračování, kdy je na pachatele dále působeno, ale v jiných podmínkách (tj. na svobodě) a jinými prostředky než vlastním výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody (tj. probačním dohledem, přiměřenými omezeními a přiměřenými povinnostmi, dalšími opatřeními).

Lze konstatovat, že odsouzený má díky příslibům zaměstnání a ubytování a rovněž díky podpoře rodiny (přítelkyně) na svobodě vytvořeny podmínky pro to, aby dostal svým závazkům, které učinil v rámci žádosti o podmíněné propuštění a následně rozvedl ve veřejném zasedání. S ohledem na zásadu bezprostřednosti soud konstatuje, že předsevzetí odsouzeného nepovažuje za „strojové“ odříkání obvykle činěných slibů, když dle názoru soudu se jedná o upřímný náhled na dřívější trestnou činnost a soud měl rovněž možnost zaznamenat značný posun v „mentálním nastavení“ odsouzeného oproti předchozím neúspěšným žádostem, a také snahu uspořádat si svůj život do budoucna tak, aby nedošlo k opakování trestné činnosti. Přesto soud s ohledem na dřívější selhání odsouzeného ve vztahu k podmíněnému propuštění, které nelze přehlížet, stanovil nejdelší možnou zkušební dobu, po kterou bude jednání a počínání odsouzeného bedlivě sledováno a je nabíledni, že není a nebude žádný prostor pro shovívavost při vyhodnocování vedení řádného života.

Za dané situace se soud domnívá, že riziko recidivy, které obecně nelze nikdy vyloučit, je u odsouzeného sníženo do takové míry, která umožňuje vyhovění jeho žádosti o podmíněné propuštění. Podmínky k vedení řádného života si odsouzený, i vlastním aktivním přístupem, vytvořil (sociální i ekonomické) a je nyní na něm, aby prokázal, že svým závazkům chce a dokáže skutečně dostát a je schopen žít na základě realistických očekávání a nikoliv ve snaze o společenský úspěch dosažený prostřednictvím peněz. K tomu by odsouzenému měl dopomoci i dohled probační a mediační služby, s níž již spolupracuje v rámci výkonu trestu odnětí svobody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.

Jak již bylo uvedeno sedmiletý dohled je maximální možný a současně tedy dostatečně dlouhý na to, aby se vyjevilo, zda odsouzený skutečně hodlá vést život řádného občana, což je v zásadě jediný způsob, aby současný výkon trestu odnětí svobody byl jeho posledním.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho vyhlášení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Kladno 19. února 2021

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Malinová.